

Riera de Begues

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Alçada: 335

Coordenades:

Latitud: 41.33848
Longitud: 1.89417
UTM Est (X): 407475
UTM Nord (Y): 4576922

Classificació

Número de fitxa 08020 - 419
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: En alguns trams del seu recorregut, l'entorn natural de la riera està força malmès.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dv., 02/10/2009 - 02:00

Descripció

Riera que travessa el terme de Begues en sentit est-oest, que es forma per diversos braços sota el Turó de la Desfeta i el Puig de les Agulles i s'ajunta a l'Hospital d'Olesa de Bonesvalls amb la riera d'Oleseta i la de Jafra, a la part més meridional, ambdues tributàries de la riera de Ribes. En aquest ecosistema s'inventarien un nombre d'espècies vegetals diverses, a causa de la fragmentació de la vegetació típica dels boscos de ribera, com les pollancredes, omedes o freixenedes, a les quals se li afegixen altres espècies afins a

ambients humits i espècies pròpies de la vegetació típica mediterrània. Així, a la riera de Begues s'hi poden trobar pollancre (Populus nigra), àlbers (Populus alba), oms (Ulmus minor), freixes (Fraxinus angustifolia), algun salze (Salix sp.) i algun saüc (Sambucus nigra), espècies dels boscos de ribera mediterranis de terra baixa. També s'hi troba vegetació d'ambients d'aigües entollades com canyes o canyissos. A les vores de la riera troben els joncs, el càrex pèndul, el mill gruà i la sarriassa. I envoltant tots aquests espais força estrets i ombrívols es desenvolupa una xarxa de lianes. Es tracta de lianes de diverses menes: l'heura, l'arítjol, el lligabosc, la vidalba, l'esbarzers i els rosers silvestres, com l'englantina. Com a espècies característiques de la vegetació natural mediterrània a la riera de Begues es troben arbres com l'alzina (Quercus ilex) i el roure de fulla petita (Quercus faginea), el pi blanc (Pinus halepensis) i el pi pinyer (Pinus pinea), propis de les masses forestals properes que aprofiten els pendents i la perifèria de la riera per instal·lar-s'hi formant en conjunt un corredor boscós de vegetació natural. En aquests ambients es desenvolupen molt bé les moltes, diversos arbustos, com el ginebró, encara que és més propi de climes més freds, i espècies tan delicades com la viola de bosc.

En conjunt el paisatge de la riera de Begues és força divers i amb unes característiques particulars que aixoplugen una vegetació diversa.

Bibliografia

GRAN GEOGRAFIA COMARCAL DE CATALUNYA (1991). Vol. I: Introducció, Barcelonès, Baix Llobregat. Enciclopèdia Catalana, pp. 457-459

